

12 -07- 1995

VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT

1000 BRUSSEL
Koningsstraat 47
Tel. 02/500.21.11

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

27.052/II/PN

[REDACTED]

Mijnheer de Minister,

De verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) hebben ter zitting van 22 juni 1995 een onderzoek gewijd aan een klacht tegen de Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel (M.I.V.B.).

Volgens de klager was het onmogelijk zich een éentalige Nederlandse mtb-kaart (te koop bij de M.I.V.B. en bij particuliere handelaars) aan te schaffen en diende hij een tweetalige te kopen.

Uit het bij de klacht gevoegd stuk blijkt dat het feit juist is.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. zijn kaarten voor het verkrijgen of gebruiken van een abonnementsstrookje (validatiekaarten) getuigschriften in de zin van de bij K.B. van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken (adviezen nr. 3.287 en 26.061). Het gaat om geïndividualiseerde documenten: de naam en voornaam van de betrokkene komen er op voor evenals zijn geboortedatum en foto en zij dragen de vermelding "strikt persoonlijk" wat voor de mtb-kaart het geval is.

Voor wat het taalgebruik bij de M.I.V.B. betreft, dient volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. verwezen te worden naar art. 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat op zijn beurt verwijst naar Hoofdstuk III, Afdeling III van de bij K.B. van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.) i.z. art. 20, § 1 dat stelt dat de plaatselijke

diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de akten die de particulieren betreffen, alsook de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen, die aan particulieren worden afgegeven, in het Nederlands of het Frans stellen, naar gelang de wens van de belanghebbende.

De V.C.T. heeft in haar adviezen nr. 18.127 van 15 januari 1987, nr. 24.088 van 20 januari 1993 en nr. 26.061 van 7 juli 1994 hetzelfde standpunt verdedigd.

De V.C.T. verwijst ook naar het aan u gerichte advies nr. 3.287 van 27 april 1972 dat stelt dat " de M.I.V.B. niet van haar taalverplichtingen ontslagen wordt door het feit dat die kaarten ter beschikking van het publiek worden gesteld door tussenkomst van handelaars; het is immers de M.I.V.B. die alleen verantwoordelijk is voor het uitreiken van die kaarten; naar luid van artikel 50 der S.W.T. ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdracht houders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

Bovendien blijkt het te koop aanbieden van eentalig Nederlandse en Franse validatiekaarten de handelaars niet méér werk te bezorgen. Het is immers voldoende dat de handelaars aan de betrokkene vragen of hij een in het Nederlands of in het Frans gestelde kaart wenst te ontvangen die door de betrokkene wordt ingevuld en niet door de handelaar.

Ten einde de gebruikers in staat te stellen vrij de taal te kiezen waarin de kaart zal worden gesteld, behoort de M.I.V.B. erover te waken dat de verdelers over een toereikende voorraad Nederlandse en Franse kaarten beschikken."

De V.C.T. stelt vast dat de tweetalige mtb-kaarten, zoals ze nu verkocht worden, in strijd zijn met hogervernoemde S.W.T.

De V.C.T. oordeelt bijgevolg dat deze klacht ontvankelijk is en gegrond, aangezien de klager zich geen éentalige - in dit geval Nederlandstalige - mtb-kaart kon aanschaffen.

Een afschrift van dit advies wordt aan de Directeur-generaal van de M.I.V.B. en aan de klager gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

